

Nr 52.

Ankom till riksdagens kansli den 17 april 1925 kl. 6 e m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1925—1926 åt dels kyrkoherdar och komministrar i nyreglerade pastorat samt åt kontraktsprostar och vissa extra ordinarie präster, dels ock innehavare av prästerliga emeritilöner.

(2:dra avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 20 mars 1925 dagtecknad proposition, nr 212, vilken hänvisats till statsutskottet för förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* godkänna de av departementschefen i samma statsrådsprotokoll förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1925—1926 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, därest det tal för levnadskostnadsökningen, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för ändring, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig jämkning.

Beträffande utredningen i ärendet hänvisar utskottet till återopade statsrådsprotokollet.

Nu gällande bestämmelser i fråga om de grunder, varefter statstjänstemännens dyrtidstillägg utmätas, äro meddelade i kungörelsen den 15 juni 1923 (nr 265), vilken trädde i kraft den 1 juli 1923 och gäller tills vidare

utan någon tidsbegränsning. I enlighet med innevarande riksdags beslut komma dessa grunder att gälla oförändrade även under budgetåret 1925—1926.

Prästernas dyrtidstillägg utgår efter ett procenttal, som fastställs med utgångspunkt från det till grund för statstjänstemännens dyrtidstillägg liggande indextalet för levnadskostnadsökningen, och som är så avvägt, att procenttalet för prästernas dyrtidstillägg beräknats ligga tre enheter under procenttalet för det tillägg, som samtidigt utgår till statstjänstemän med oreglerade löner. För ecklesiastikåret 1924—1925 bestämdes prästernas dyrtidstillägg till 33 procent. Någon ändring härutinnan har ej ägt rum under ecklesiastikåret.

Beträffande frågan om procenttalet för prästernas dyrtidstillägg för ecklesiastikåret 1925—1926 anför departementschefen följande:

»Vid beräkningen av kostnaderna för statstjänstemännens dyrtidstillägg under budgetåret 1925—1926 har chefen för finansdepartementet utgått från en antagen medelindex av 175. Vid sådant förhållande kunde det synas lämpligt att fastställa prästernas dyrtidstillägg till 34 procent. Det finnes emellertid en omständighet, som talar för att tillägget bör utgå efter ett något högre procenttal. För innevarande kalenderkvartal är indextalet 178, och dyrtidstillägget till de icke-nyreglerade statstjänstemännen utgår följaktligen med 39 procent. Prästernas dyrtidstillägg ligger således för närvarande 6 procent under statstjänstemännens. Såvitt man nu kan bedöma, torde indextalet för nästa kalenderkvartal icke komma att undergå större sänkning än med högst någon enhet. Med hänsyn härtill synes skäligt, att prästernas dyrtidstillägg bestämmas med utgångspunkt från indextalet 178. Skulle indextalet under senare delen av ecklesiastikåret bliva föremål för ändring, bör givetvis prästernas dyrtidstillägg undergå skälig jämkning. Jag håller således före, att dyrtidstillägget åt de tjänstgörande prästerna bör tills vidare från och med den 1 maj 1925 utgå med ett belopp, motsvarande 36 procent av de kontanta avlöningsförmånerna, dock att dyrtidstillägg icke må beräknas å den del av avlöningsförmånerna, som överstiger 7,800 kronor.»

Vad angår dyrtidstillägg åt innehavare av prästerliga emeritilöner skulle de för ecklesiastikåret 1924—1925 gällande bestämmelserna oförändrade gälla även under ecklesiastikåret 1925—1926.

På sätt framgår av statsrådsprotokollet, lämnar kyrkofonden tillgång till bestridande av de utgifter, som betingas av Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottet, som ej funnit anledning till erinran mot förslaget, hemställer, att riksdagen må

- a) godkänna de av departementschefen i statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden den 20 mars 1925 förordade allmänna grunderna för beviljande av dyrtidstillägg under ecklesiastikåret 1925—1926 till de prästmän, som finnas omförmälda i lagen den 30 augusti 1918 (nr 724) angående

krigstidsunderstöd åt präster i nyreglerade pastorat samt åt vissa extra ordinarie präster och innehavare av prästerliga emeritilöner ävensom i lagen den 19 november 1920 (nr 844) angående dyrtidstillägg åt kontraktsprostar;

b) bemyndiga Kungl. Maj:t att, därest det tal för levnadskostnadsökningen, i förhållande vartill statstjänstemännens dyrtidstillägg utgår, blir föremål för ändring, förordna, att det till de i tjänst varande prästmännen utgående dyrtidstillägget skall undergå skälig jämkning.

Stockholm den 17 april 1925.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtande Nr 51.
